

ת"פ 63868/12 - מדינת ישראל נגד יוסף גנדור

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12-21-63868 מדינת ישראל נ' גנדור (עצייר) 26 אוקטובר 2022

לפני: כבוד השופט אינאנס סלאמה
המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ פרקליטות פלילי מחוז חיפה

נגד
הנאשם:
יוסף גנדור
ע"י ב"כ עזה"ד בוריס שרמן
מטעם הסגנוריה הציבורית

הכרעת דין

اكדמה מילין

1. עניינו של תיק זה בכתב אישום המיחס לנאים עבירה של שוד בנסיבות חמירות, בנגד לסעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

指出 כבר עתה, כי אירוע השוד אינו שנוי בחלוקת. כך גם נוכחותו של הנאשם בסמיכות למקום האירוע ולמועד התרחשותו. אלא שהנאשם טוען, כי לאלקח באירוע הנטען בכתב האישום. הנפור הוא, על פי הגרסה שמסר בתחילת ההליך, הוא אף ניסה לסייע לקורבן העבירה. הכל כפי שיפורט להלן.

כתב האישום

2. בכתב האישום נטען, כי בתאריך 13.12.2021 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, הילך המתלוון לד. ליד 1985 (להלן: "המתלוון"), ברח' סירקין בחיפה (להלן: "הרחוב"), אשר בכיסיו מכיסיו ארנק ובתוכו כסף מזומנים בסך 1,500 ₪ ושיק על סך 2,225 ₪ הרשות לפוקודתו של המתלוון, וכן טלפון נייד מסוג סמסונג A12 (להלן: "הארנק", "הכסף", "השיק" ו"טלפון הנייד", בהתאם).

הנאשם, יחד עם אחר, שזהותו אינה ידועה, שהו ברחוב, הבינו במתלוון והחליטו לשדוד אותו. בהמשך לכך, קרא הנאשם למTELוון להיכנס עמו לבניין נטווש ברחוב, והמתלוון נכנס לבניין (להלן: "המבנה"). בטור המבנה, אחז הנאשם בחזקה את המתלוון בחולצתו, הכנס את ידו לכיס מכיסיו והוציא ממנו את הארנק.

עמוד 1

המתלון נאבק בנאשם, הצליח לשחרר מ אחיזתו והחל לצאת מהמבנה בסוברו בטעות כי הארנק נמצא ברשותו. הנאשם, אשר לקח את הארנק מהמתלון במהלך המאבק, הוציא ממנו את הכסף ואת השיק והשליך אותו במבנה. משהבחן המתלון כי הארנק לא ברשותו פנה לנאשם שהוא בטור המבנה וביקש ממנו להחזיר לו את הארנק.

3. בהמשך למועד, נכנס האخر לבניין. הנאשם והאחר בצוותא חדא התNELן על המתלון ואחזו בו בפלג גופו העליון בעוד המתלון נאבק בהם. במהלך עימות זה, הוציא האخر מפיסו של המתלון את הטלפון הנייד ונמלט מהמקום כשהוא נוטל עמו את הטלפון. בהמשך וכתוצאה מהעימות נפלו הנאשם והמתלון על הרצפה. המתלון הצליח לשחרר מ אחיזתו של הנאשם וברוחם המבנה. Natürlich, כי כתוצאה מעשי הנאשם והאחר במהלך העימות, נפצע המתלון ונגרם לו חתך רוחבי באמה שמאלה. הוא טופל בבית החולים בני ציון, שם נתפר החתך.

גדר המחלוקת

4. כאמור, המחלוקת בתיק מצומצמת. על מנת לשרטט את גדרותיה, אביא להלן את דברי ב"כ הנאשם בישיבה מיום 1.3.2022.vr נטען: "הנאשם כופר בעובדות כתוב האישום. לנאשם אין טענת זוטא. לנאשם אין טענת אלibi, כלומר שהואทราบה במקום או בקרבתו בעת הרלוונטי. ראה את האירוע, הבין שמדובר תקיפה, לא כלvr הבין שוד לא שוד. לטענות, סייע לקרובן אחריו האירוע. לא שוד אותו. לא נטל ממנו שום דבר. מאשר שבמקום מצא את השטר המוזכר בכתב האישום, אך לא שוד אותו. השטר, הכוונה לשיק על סך 2,225 ₪, אך כאמור כופר בכל קשר לאירוע השוד".

5. בישיבה מיום 5.4.2022, נאמרו על ידי הסגנור הדברים הבאים: "הטענה של הנאשם שהוא שם, ראה את השוד, ראה 2 שודדים, חשב שהיו בכלל תקיפה ולא שוד. עזר למוטקף למקום, המותקף הלא, והוא נעצר בקרבת מקום בעבר שעה. הוא מודה שאחריו שהמוחקף הלא הוא ראה צ'יק על הרצפה והרים אותו וזה הצ'יק שנטפס עליו. בדיעד, זה נותן הסבר גם לכתמי הדם וגם לצ'יק".

עיקר הראיות - התייחסות מקדמית

6. בהינתן האמור, יריעת המחלוקת בתיק זה אינה נוגעת לאירוע השוד ותוצאותיו בכל הנוגע למתלון, לרבות גניבת הכסף, השיק והטלפון, וגם לפיצועו של המתלון עצמו. אין גם חולק כי באירוע השוד, בחלוקתם ממנו, השתתפו שניים כאשר תחילת, בוצע המעשה על ידי אחד מהם והשני הצטרף בהמשך.

טענתו העיקרית של הנאשם, אם לא נומר היחידה, היא כי נכון בזורך במקורה וכי אף סייע למתלון במהלך אירוע השוד. גרסה זו של הנאשם באהה להסביר הימצאות דנ"א של המתלון על בגדיו, שכן על חולצתו של הנאשם, בשני מוקדים שונים, נמצא דם, ממנו הופק דנ"א כאמור.

.7. המאשימה סבורה כי עלה בידיה להרים את נטל ההוכחה המוטל על שכמה ולהוכיח את עובדות כתוב האישום מעבר לכל ספק סביר. היא מבססת את התשתיות הראיתית על שלושה נדבכים עיקריים, כלשונה. הראשון - גרסת המתلون, השני - ראיות פורנזיות וחפציות והנדבר השלישי - גרסת הנאשם. לדידה של המאשימה, שילוב של הנדבכים הנ"ל מוכיח כי הנאשם הוא זה שביצע את המិוחס לו בכתב האישום.

לעומת זאת, כאמור,UPI הנאשם גרסה אחרת, כפי שתואר.UPI בא כוחו, בהיעדר כל ראייה אחרת הקושרת את הנאשם לאירוע, מלבד הדם שנמצא על חולצתו, הרי שעלה בידו להניח בפני בית המשפט גרסה סבירה אחרת, שימושוותה היחידה היא זיכוי של הנאשם מהמិוחס לו.

בהמשך יפורטו הגרסאות שמסרו הנאשם והמתلون וכן הראיות הדרשות לעניין, תוך התייחסות לטיעוני הצדדים, לרבות להיבוכנות ולמהימנות גרסתו של הנאשם, כפי שזו הועלתה על ידי במהלך חקירת ושמיעת התקין.

דין והכרעה

.8. לאחר ששמעתי את העדים שהעידו בפני והתרשמתי מהופעתם, לאחר שעינתי בראיות וצפייתי בסרטונים ולאחר שנתי דעתם למכול טיעוני הצדדים, שוכנעת לקבע כי המאשימה הרימה את נטל ההוכחה המוטל עליה וכי עובדות כתוב האישום הוכחו מעלה לכל ספק סביר, כך שיש להרשות את הנאשם בעבירה המិוחסת לו בכתב האישום.

מסקנתי זו מבוססת על מספר מרכיבים אשר כולם יפורטו להלן, ושבהצטברותם יחד יש כדי להוכיח את המិוחס לנאשם מעלה לכל ספק סביר, וכאשר זהה המסקנה האפשרית היחידה מהשתלבותן של ראיות אלה יחד.

עדות המתلون

.9. המתلون העיד כי הינו "נכחה נפשי", העובד בחצי משרה במסעדה בץ' פост. לאחר העבודה הגיע לחברו, שםפגש עוד חבר שהחזר לו כסף. הלה רעל מנת לקנות וודקה בשביל החבר ולעשות סיבוב בשכונת. באחת הסמטאות מישחו פנה אליו ואמר לו "בוא, בוא רגע אחיך, בוא". אותו אדם, קלשונו, "תפס אותי או שהוא הצמיד אותי לך או שהוא התחיל להכנס את הידיים לכיסים. הצלחתי להשתחרר ממנה, ברחתי מחוץ למבנה הנטווששהה בשיפורצים באותו רגעיהם, ושמתי לב שהארנק שלי שנראה ככה (מציג) שהוא מסתכל בו". בהמשך, המתلون ביקש מאותו אדם כי יחזיר לו את הארכנק, אך "זמן זהה מצטרף עוד אדם מבוגר, שהוא נעמד בין ובין הבוחר הצער". המתلون התקרב אליהם, תוך שחשב כי מאחר "שאנחנו שניים אולי זה יעוז קצת", אלא שאז שניהם "התחלו להתנפל עליו". לא אחד, שניים".

המתלון מתאר את הבוחר הראשוני "הצעיר" כבחור ערבי, בגובה שלו "קצת יותר, קצת פחות", יחסית רזה, לבוש בגדים שחורים. את המעורב השני תיאר המתלון כבעל מבנה רזה, "שיעור קצר לבן".

לפי המתלון, כאשר נכנס בחזרה למבנה הנטוש, האדם המבוגר אמר לו "אנחנו לא הולכים לריב איתך ולא הולכים לדקור אותך. שמעתי את המילה לדקור הבנתי ששמהו לא טוב הולך להיות פה", ואז שני המעורבים התחלו להכניס ידיים לכיסים שלו. האדם המבוגר נראה לקח את הטלפון שלו והתרחק מהמקום. הצעיר המשיך לחטט אצלם ביכסים. לטענת המתלון, הוא נאבק עם הבוחר, הצליח להשתחרר ממנו וברח פעמיinus ממבנהו, כשהבחור עדיין בתוך המבנה. המתלון הבין כי הוא בלי ארנק ובלי טלפון. הוא שכח שאף תלוש המשכורת והכסף המזומן נמצאים בתוך מעטפה בכיס התחתון שלו. לפי המתלון, "אין שהשתחררתי ממנו שמתי לב שאני מדምם (מצביע על היד) בבית החולמים הבניתי שאני דקור עם הסכין גם פה (מצביע מתחת לשחם (צ"ל - לשכם) שמאל וגם יד ימין, שמאל)". לטענתו, לא הרגש שימושו ذكر אותו.

10. המתלון פירט בהמשך עדותו, כי בעת שנאבק עם הבוחר הצעיר שניהם נפלו "על הרצפה, על האבניים שם" והחgorה שלו נקרעה. הוא חשב שאף החולצה נקרעה. לטענתו, לאחר שהבחור הצעיר יצא מהמבנה, הוא הלך אחריו בצד השני של הרחוב וצעק לו כי "עוד זכור אותו". בשלב זהה תפס אותו בחור מוט ברזל, אז הבין המתלון שהוא עלול לפגוע בו שנית, ולכן הלך מהמקום בחזרה לחברו.

המתלון העיד, בתשובה לשאלת ב"כ המאשימה בחקירתו הראשית, כי אף אחד לא עזר לו בمكانם. הוא הופנה לגורסת הנאשם כפי שהוצאה לו על ידי חוקר המשטרה ("החשוד שעוצר אמר שאחורי האירוע הוא בא ועזר לך אחרי שני אנשים שדדו אותך"). תשובהו של המתלון הייתה: "במה הוא עזר לי? הדבר היחיד שעזר לי היה את הארכוך שלך והוא זרוק שם על הרצפה. הכוונה לבוחר הצעיר...".

(כל הצעיטוטים בסעיפים 9-10 הם מעודתו הראשית של המתלון, פרוטוקול הדיון מיום 23.6.2022 עמ' 13-16).

11. בחקירתו הנגדית נחקר המתלון רבות אודות סכום הכספי שהוא לו ומקורה, האם התקoon לknoot אלכוהול לעצמו, או לחברו, האם הייתה זו הפעם הראשונה שהוא אלכוהול או שמא נהג לknoot בתדריות גבוהה, ועוד כהנה וכנהן שאלות, שלעתים התשובות שמסר המתלון לגבין לא היו עקביות או ליתר דיוק היו מעט מבולבלות. אולם, ייאמר מיד כי לא היה בחקירתו הנגדית של המתלון כדי לפגוע, להפריך או להחליש את גרסתו באשר לאיירוע השוד, למלהן ההתרחשויות, ולתוצאותיו, כמו גם לעובדה כי אף אחד לא סייע לו. יודגש כאמור, כי האירוע עצמו אף לא שניי במחליקת.

כאן חשוב לציין, כי עדותו של המתלון ניתנה באופן רציף וקוהרנטי. בחקירתו הנגדית וכשנסאל

במפורש האם מישחו עזר לו, שלל זאת המתلون על הסף (שם, עמ' 30, שורה 10 ועמ' 31, שורה 1) זאת למעט חברו "אלכס" אשר עזר לו לאחריו יותר. למעשה, ועל אף בהמשך, כי המתلون העיד שלא שם לב ל"משהו מיוחד באופן ההליכה של השודד הצער" וכי לא יודע אם צלע.

12. עדותו של המתلون בכל הנוגע למהלך השוד ולפרטי ההתרחשות, הותירה עליו רושם אמין ומצאתי כי מדובר בעדות אוטנטית, קוהרנטית ומהימנה. לא נעלמה מעניין העובדה כי בעדותו של המתلون נפלן סתיירות בנקודות חיצונית לשוד, אשר לא נמצאות בלבית ההתרחשות, ואין יורדות לשורשו של עניין. נקודות אלה, כגון לעניין המקור של הכספי המזומן שהיה ברשות המתلون או האם התקoonו ל吝נות וודקה והאם זה היה עבור עצמו או לחברו, אין בהן כדי לפגוע בלבית גרסתו של המתلون, אותה מצאתי לא מצא.

ודוקן גם לפיה גרסת הנאשם (ועל אף בהרבה בהמשך) כאמור, הוא היה עד לאירוע התקיפה בו לא נטל חלק. ממשמע, שהתרחשות האירוע ונסיבותיו האובייקטיביות הין עובדה מוגמרת, שכן בסתיירות אשר נמצאות במ审核 החיצוני שלה, כדי להפריך אותה.

13. עוד, לא נעלמה מעניין העובדה כי בסדר זהוי תമונות שנערך למתلون, הוא לא זיהה את הנאשם, אלא הציב על תמונהו של אדם אחר. גם בכך אין כדי להחליש את התשתית הראיתית העומדת לחובת הנאשם. בנסיבות תיק זה, אין באיזה ספק במסקנה היחידה המתבקש ממצבור הראיות כפי שIOSBRR בהמשך.

בגון דא, אין בדיוני לקבוע ממצאים בדבר מידת הדמיון בין האדם אשר מופיע בתמונה מס' 4 בסדר הזיהוי (ת/40), לבין הנאשם (שתמונה מוקמה במס' 6 במסדר). בעניין זה טענה המאשימה, כי קיים "דמיון רב, כמעט זהה", בין שתי התמונות. עינתי בתמונות, וכן ישנו דמיון מסוים בין שתיהן. מכל מקום, אי הזיהוי אינו מייצר ראייה לזכות הנאשם המפריכה את אשמתו שעולה ממכלול הראיות.

14. נקודה נוספת שעלתה, לגבי עדות המתلون, היא טענתו כי לא ראה אנשים נוספים באותו מקום, זאת תוך עמידתו על אף שלא ביקש עזרה מאף אחד. בעניין זה טוען הסגנור, תוך שהוא מפנה אף לסרטון, כי במקום, רח' סירקין, ובשעה הנטענת, לא יתכן כי לא נכחו אנשים נוספים. אין באמור כדי להחליש או לפגוע בגרסת המתلون לעניין אירוע השוד, ולא נזהור כאן על הדברים שפורטו לעיל. בל נוכח אף כי אירוע התרחש בתוך מבנה נטוש.

15. מכל האמור, מצאתי לקבוע, נוכחות התרשומיות המתلون וחרכ הסתיירות שאכן נמצאות בפריפריה של גרסתו, כי מדובר בגרסה אמינה וכי בשום שלב, לא קיבל עזרה מכל אדם אחר במהלך השוד. בחקירהתו החוזרת, המתلون אף מעד ברוח בתר הקטנה, כי באזור היקן שהיה השוד, "אף אחד לא התקריב אליו" (שם, עמ' 32, שורה 17). נמצא זה סותר ומפריך את טענתו של הנאשם, וכפי שיפורט בהרבה בהמשך, מביא למסקנה כי לא הונח בפניו כל תריחס סביר אחר להימצאות הראיות הפורמיות - הדנ"א של

המתلون על בגדיו של הנאשם, מעבר לתרחיש אחד בלבד והוא כי הנאשם נטל חלק בביצוע השוד.

הראות הפורנץיות והחפציות

16. כאמור, ועל כך אין חולק, על חולצתו של הנאשם, בשני מוקדים, נמצא דם השיך לממתلون. הממתلون שלל כל אפשרות כי הנאשם ניגש אליו מחוץ למבנה, בין על מנת לעזור לו ובין בכלל. טענתה המאשימה, כי האפשרות היחידה כי דמו של המתلون הגיע לחולצתו של הנאשם היא בעת העימות בינויהם בתוך המבנה, כאשר המתلون "נחתך" עם סכין.

למעשה, ההגנה מיקדה את טיעוניה בכך כי הדם יכול להגיע לחולצתו של הנאשם אף מבלי שהוא מגע בינו לבין המתلون, וDOI לו שהיה במרקח של כחזי מטר ממנו, על מנת שהדם יגיע אליו. אני דוחה מכל וכל גרסה זו של ההגנה.

17. בעניין זה המתلون כאמור עומת ישירות עם גרטתו של הנאשם, אותה שלל מכל וכל. בשלב כלשהו במהלך הדיון, העלתה הגנה את הטענה כי יתכן והדם הגיע אל בגדיו של הנאשם שעה שטפטף מהמתلون ובעת שהנ帯ה היה בקייבתו. כאמור, טענה זו דינה להידחות מכל וכל, שכן מדובר בטענה מאוחרת כבושה שעלהה כדי להתאים את גרטתו של הנאשם לעובדה כי המתلون הכחיש שהנ帯ה עזר לו בכל שלב משלבי האירוע.

18. ראייה נוספת שיש בה כדי לקשור את הנאשם למiosisו לו, היא עובדת הימצאותו של השיק, אשר נלקח מהמתلون בעת השוד, ברשותו של הנאשם, מתחת לשרוול יד שמאל והתנהגותו בעת מעצרו. בעניין זה, כפי שעולה מדו"חות הפעולה ת/22 ו- ת/24 של השוטרים דבר נח ודודי אסלים, שתיעדו את מעצרו של הנאשם, "במהלך החיפוש החשוד ניסה להסתיר דבר מה אשר היה מתחת לשרוולו של יד שמאל. מתחת לשרוול זה נתפס צ'יק ע"י דודו" (ת/24) וכי "במהלך שאזקתי אותו בידייו מלפנים הבחןתי בדף שיוצאה משרבול (כך במקור - א.ס) של החולצה של יד שמאל והנַל ניסה להוציא אותו..." (ת/22).

19. ראיות אלה, בעיקר ראיות הדנ"א, הן נדבר מרכזיות ועיקרן בתשתית נגד הנאשם. כדי לעדכן באתהcid, בכל הנוגע לראיית DNA, נקבע כי "ככל, מצאDNA עשוי לשמש כראייה עצמאית. מדובר באחת הראיות הנسبתיות שניתן לייחס להן משקל גבוה ביותר ... בנסיבות המתאימות, ובהעדר הסבר חלופי, ניתן לבסס עליה הרשעה בפליליים אף אם מדובר בראיה יחידה (ע"פ 149/12 **אלמליח נ' מדינת ישראל** (24.9.2012) ... יחד עם זאת משקללה של הראייה "בחן בהתאם בנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומרקחה" (ע"פ 17/10033 **שאכר נ' מדינת ישראל** פסקה 28 (11.12.2019)).

20. מכאן, נעבור לבחון את גרטת הנאשם, והאם יש בה לטעת ספק סביר בתשתית הראיתית שעלייה

mbasst ha-mashma at ha-mi'ochs lo.

גרסת הנאשם

.21. בחקירה במשטרת, ובטרם החליט לשתקן ושלא להמשיך לשפתח פעולה בחקירותיו, מסר הנאשם גרסה, ולפייה, הוא היה עד לאירוע השוד; "מי היה השוד רוסי אני ראיתי שהוא שם מישחו התווכח עם מישחו על סמים נראה לי ואמר לו תביא את הסמים אמר לו לא רוצה, ההוא השני חתר אותו ביד וגנב לו כסף מהיד" (הודעת הנאשם מיום 13.12.2021 - ת/1, שורה 12). לטענותו, האירוע התרחש מולו. הוא הכחיש כי הוא זה שudad את המתלון או כי ذكر אותו. כלשונו, "אני לאذكرתי ולא נעלם לא תפשת סcin לא כלום אני עוד עזרתי לקורבן זהה" (ת/1, שורה 34) (ההדגשה הוספה).

בתשובה לטענה כי הוא שudad את המתלון גם שיק אשר נתפס עליו, ענה: "לא שudad מהקורבן שום שיק מצאתו אותו שם איפה שudad אותו" (ת/1, שורה 64).

בהודעה מיום 20.12.2021 (ת/2), נשאל הנאשם האם היה באותו יום ליד המתלון וענה, "לא הייתי ליד אף אחד שומר על זכות שתיקה חף מפשע" (שם, שורה 38). ובהמשך, כשנשאל כיצד הגיע הדם של המתלון לחולצה שלו, ענה: "שומר על שתיקה אני עזרתי לו והטלון עליי" (שם, שורה 55) (ההדגשה הוספה).

.22. בעדותו הראשית בבית המשפט (ראו פרוטוקול הדיון מיום 29.6.2022 עמ' 30-32), העיד הנאשם כי ביום האירוע היה ברחוב סירקין, "ראיתי שם שניים מתנפלים על המתלון. זה היה בבניין נטוש". הנאשם שמע ש"מדוברים על סמים", אך לא זכר מה נאמר. הוא ציין כי הם התנפלו על המתלון ודחפו אותו. תקפו אותו. "דקרו אותו בסcin", לcko את הכסף וברחו. הם דקרו אותו ביד וברחו לכיוון השוק. לאחר שנדקר המתלון ירד לו דם. בתשובה לשאלת האם התקרב אליו, ענה: "הוא היה לידי, כן". לטענותו, הוא היה במרחק של "חצי מטר בערך" מהמתלון.

ה הנאשם הופנה להודעתו במשטרת, שם טען שעוזר למTELON ונשאל, איך עוזר לו? הנאשם ענה: "**לא עזרתי לו. סתם אמרתי את זה**" (עמ' 31, שורה 30). אחרי שהמתלון עבר את המקום הוא ישב על ספסל ברחוב סירקין. אשר לתיאור התקופים, לפי הנאשם, מדובר ב"אחד רזה וגובה והשיני שמן". הוא לא ראה אותם מוקדם. לא זכר מה לבשו. הנאשם העיד כי לא ראה דם עליו "אבל הייתה בקשרתו. בغال זה". הוא שוב טען, כי את השיק הוא מצא שם". לאחר שהאירוע הסתיים, הוא נכנס לתוך המבנה הנטוש ושם מצא מעטפה שבתוכה היה שיק. המעטפה הייתה על הרצפה והוא הרים אותה.

.23. בחקירה הנגדית (ראו פרוטוקול הדיון שם, עמ' 32-40) נשאל הנאשם מודיע לא אמר במשטרת באף אחת מההודעות שלו, כי הויכוח אותו ראה היה בתוך מבנה, וענה כי אינו זכר זאת. הוא גם לא זכר באיזה יד "חתכו את המתלון". לטענותו, בזמן האירוע הוא היה במרחק של כשני מטר מהמעורבים, על

המדרוכה מול הבניין. הוא ציין, כי עמד מעבר לכਬיש. משנאמר לו שמדובר במרקח של יותר מאשר מטר, ענה "כן". משנשאל כיצד שמע כי הם מתווכחים על סמים, ענה שהמתלון חיפש סמים". בתשובה לשאלת איך הוא יודע זאת, ענה "לא יודע". הנאשם נשאל האם יכול להיות שהמתלון לא חיפש סמים, ענה "לא יודע". הוא טען כי לא סתם אמר במשטרה ששמע ויכוח על סמים, אך הוא לא זכר. הנאשם נשאל האם הצליח לראות את כל האירוע, וענה "לא הכל. היה חושך". הוא נשאל כיצד ידע לתאר את השודד ולמסור פרטים עלייו, וענה "לא זכר, לא יודע". הנאשם שב וטען כי הוא מטופל בצדדים וכי אין זכר דבר. הוא נשאל מי ذكر את המתלון, האם האדם "הגבוה הרזה" או "השמן", וענה: "השמן". הוא חתר, לא דкар". הוא נשאל מה עוד יכול הוא לספר על האדם השמן וענה "כלום". עם זאת הוא ציין כי יש לו שיער שחור קצר. בהמשך הופנה הנאשם לחיקירתו במשטרה, שם טען כי השודד השמן "הוא קירח בלי שינוי". הנאשם ענה שהוא "אכן קירח בלי שינוי".

ב"כ המשימה היקשה על הנאשם והטיח בפניו כי "המצאת איזשהו סיפור. המצאת סיפור על איזושהי דקירה ועל שוד. יכול להיות?" והוא ענה **"הכל יכול להיות"** (עמ' 36, שורה 25). הוא נשאל متى נזכר שניinci שני שודדים, ושוב ענה "לא יודע". משנאמר לו האם נכון שהחוקר במשטרה ציין בפניו כי היו שני שודדים, ובעקבות כך הוא שינה את גרסתו ומספר על שני שודדים, הוא ענה **"נכון"**. לנאים לא הייתה תשובה מדוע לא סיפר על השיק שמצא לטענות בעת שמספר על השוד. הוא הוסיף כי הוא סיפר זאת בחקירה. משנאמר לו כי הוא סיפר על השיק רק לאחר שנשאל על כך במפורש, ענה "לא יודע". הוא העיד כי השיק היה בכיס מכנסיו. כשהנאמר לו כי לפי דוחות הפעולה של השוטרים, השיק היה בשרוול שלו בידי שמאל, ענה כי הדבר **"לא נכון"**. לטענותו, אם השוטר רשם זאת בדו"ח אז הוא משקר. הוא הכחיש כי היו ברשותו מספרים ולא זכר שנתפס ברשותו מטען. הוא הכחיש כי עם המספרים האלהذكر את המתלון.

הנאם נדרש להתייחס לאמרתו במשטרה כי עזר לקורבן, אמרה שהוא בעצם אישר שאינה נכון, ונשאל מדוע לא סיפר אמת במשטרה. הנאשם טען כי סיפר מה שהיא, וכשנאמר לו "זה לא מה שהיא כי לא עזרת לקורבן", ענה, "אין לי תשובה". הוא העיד כי המתלון לא דבר אליו אחרי האירוע, כי לא ראה אותו אחר כך **וכי לא היה קרוב אליו** (עמ' 39, שורה 29). הוא הכחיש כי החולצה שננתפסה והוצאה לו היא חולצתו. כשהנאמר לו שזו החולצה שננתפסה ממנו ביום האירוע ענה "אולי". כשהופנה לכטמי הדם שעל החולצה ונשאל איך הגיע הדם לחולצתו, ענה "היהתי לידו מה". הוא טען כי הוא היה לידו בתחילת השוד אחרי שנדרך. כשהנאם מודיע התקרב למקום ומה רצה לעשות, אם ראה ויכוח על סמים ושני אנשים תוקפים אדם שלישי עם סכין, ענה, "כלום". הנאשם נשאל האם דבר עם המתלון ענה "שאלתי אותו מה יש". לטענותו, המתלון לא אמר כלום, לא אמר לו דברו אותו, לא אמר לו תזמין משטרה. כשהנאם但是他 לו כי מוקדם יותר בעדותו הוא טען שהיה מעבר לכਬיש בכלל, מה יש לו להגיד על כך, ענה "לא יודע (מלמל)". ב"כ המשימה שוב היקשה על הנאשם וטען בפניו, כי הדרך היחידה שבה הדם של המתלון הגיע אליו, היא בשל העובדה כי הוא זה שudad אותו, "מה יש לך להגיד?" והנאם ענה **"אין לי מה להגיד"** (עמ' 40, שורה 33).

בחקירות החוזרת העיד הנאשם כי לא שدد את המתלון. משנאמר לו הסגנון, "אז למה אתה לא אומר

את זה?", ענה, "לא יודע". הסגנור הוסיף ושאל את הנאשם מודיע לא אמר לפרקlient שהמתلون עבר במרחך של חצי מטר ממנו ושוב ענה "לא יודע". הוא טען שהזיכרון שלו "על הפנים". הוא הופנה לשובתו בחקירתו הנגדית, שם אישר כי שינה את הגרסה בעניין שני השודדים בגלל מה שהחוקר אמר לו ולא בגלל שהוא שם וראה שני שודדים ונשאל מה נכון? הוא ענה "לא יודע מה נכון לא יודע כלום".

.27. לצ"ט, כי הסגנור הציג בפני הנאשם אישור רפואי בו מפורטות התרופות שהוא נוטל (3 סוגי כדורים) והנ"ל ציין כי הואלקח את כל התרופות ב�отקר. כאן יזכיר, כי הנאשם הגיע באמצעות בא כוחו מסמכים רפואיים אשר יש בהם להעיד על מצבו הרפואי. הסגנור הדגיש כי אין טענה כי הנאשם לא היה אחראי על מעשיו.

بعدותו בפני העיד הנאשם בעניין זה, כי באותו זמן הוא צלע בשל בעיה ברג'ל שהיתה לו בעקבות נפילה גבוהה. ברגע דא, הפנה הסגנור לסרטון חקירתו הראשונה של הנאשם מיום 13.12.2021. לעניין זה נשוב בהמשך.

.28. נוכח התרומות מעדותו של הנאשם מעיל דוקן העדים, מצאתי לדחות את גרסתו, או ליתר דיוק את גרסאותיו השונות, מכל וכל.

כאמור, הנאשם טען בעדותו הראשית כי ראה שני אנשים אשר משוחחים על סמם, התנפלו על המתلون ודקרו אותו עם סכין ביד. לאחר מכן לקחו את הכסף ונמלטו מהמקום. לטענותו, בהמשך כאמור, הוא התקרב למתلون עד למרחך של חצי מטר, **אבל לא עזר למתلون**. בכך חזר בו למעשה הנאשם מעדותו במשטרה, שם טען כי עזר למתلون באירוע.

ה הנאשם, בחקירתו הנגדית לעומת זאת, העיד כי לא ראה לאן הלך המתلون, לא ידע לאיזה כיוון פנה **וכי המתلون לא התקrab אליו**. גרסה זו, שומנת את הקרקע, קלשון המאשימה, מטענת הגנה, לפיה הדם הגיע לחולצת הנאשם בעת שעזר לו או התקרב אליו.

.29. אשר לשיק, טען הנאשם, בחקירתו הראשית, כי לאחר האירוע נכנס לבניין שם מצא מעטפה ובתוכה השיק. דא עקא, בהודעותיו במשטרה, הנאשם לא הזכיר כי העימות אותו ראה בין המתلون לבין השניים האחרים, אירע בתוך מבנה.

לא זו אף זו, הנאשם בתחילת חקירתו במשטרה, כמספר על השוד, לא הזכיר את מציאת השיק, אלא עשה זאת לאחר שנשאל מפורשות על ידי החוקר.

.30. גרסתו של הנאשם אפוא, היא גרסה מתפתחת, אשר לא ניתן לתת בה אמון כלל. לא זו אף זו, הנאשם הרבה באז מטען הסברים או בהתחמקות מהשאלות שנשאל, תוך שהסתירות הרבות בגרסהותיו הביאו

למסקנה שאין לחת בוט כל אמון.

גרסתו במשטרת לפיה עזר לקורבן ואשר ממנה חזר בבית המשפט, תוך שאישר כי "סתם" אמר זאת במשטרת, צובעת את כל עדותו של הנאשם באוי אמון מוחלט. טענותו בבית המשפט, בחלוקת מעודתו, כי המתلون לא התקרב אליו, מאינית ומפריכה כל תזה חלופית להגעת הדם לחולצתו.

31. אשר לטענה כי הנאשם לא היה מסוגל לבצע את המיחסו לו בשל מגבלה ברגלו, בגין צלע, הרי שAffected בعينין זה מסכים אני עם המאשימה, כי לא ניתן לבסס על המסמכים הרפואיים שהוגשו (נ/6), קביעה כי הנאשם צלע או כי התקשה בהליכה.

בעניין זה הפנה הסגנור לסרטן חקירותו הראשונה של הנאשם במשטרת, לפיה, לטענותו רואים את הנאשם Convulsus. צולע.

לאחר צפיה בסרטון, לא שוכנעתי כי יש באמור כדי לסתור את עדות המתلون בדבר השתתפות הנאשם בשוד או כי מצבו הרפואי של הנאשם לא אפשר לו בריחה מהמקום כפי שתיאר המתلون. הסרטון ניתן לראות את כניסה של הנאשם לחדר החקירה. אכן יתכן והליךתו של הנאשם אינה סדירה. אולם מדובר במרחב של מטרים בודדים (מטר או שניים) מהדלת ועד הכסא עליו התישב. כמו כן, צורת הליכתו יכולה גם להתאים למי אשר אזוק ברגלו ולא רק בידו (לא ניתן לבדוק זאת הסרטון). מכל מקום, אין באופן הליכת הנאשם בחדר החקירה, כדי להוכיח כי לא יכול היה לעזוב את מקום האירוע לאחר השוד או אף לטעות ספק בעובדה זו.

זאת ועוד, המתلون נשאל מפורשות בחקירהו בבית המשפט האם הבחן במשהו מיוחד באופן ההליכה של "השודד הצער", ותשובה הייתה כי "לא, לא שמתי לב". בתשובה לשאלת אם ראה שהוא צולע, ענה "לא יודע". ובהמשך, "לא הסתכלתי אם הוא צולע או לא. לא שמתי לב, אם תפости אותו בביצים בן אדם יכול לצלוע אחרי זה" (עמ' 30, שורות 21-27). במקום אחר אף אמר המתلون כי הבוחר הצער **"הלו משם די באיטיות"** כשנאמר לו כי רץ (שם, עמ' 26, שורה 33). אם כן, אין בדברי המתلون כדי לשולח כי עסקין בנאשם, זאת גם אם הייתה מתקבלת טענותו כי **צלע** בשל הפגיעה ברגלו.

32. השורה תחתונה, בשים לב להתרשם מהנאשם, היא כי לא ניתן לחת אמון בנאשם ובגרסאותו ועל כן יש לדוחות על הסף.

תרחיש סביר אחר

33. נשאלת השאלה אפוא, האם עליה בידי ההגנה להניח תרחיש סביר אחר, שיש בו כדי לספק הסבר לעניין הימצאות הדם על חולצתו של הנאשם?

לפי הגנה, ומאחר ועדות המתلون, גם שהיא סותרת את גרסת הנאשם, אינה מפלילה אותו במישרין בביצוע השוד, הראיה היחידה לחובתו היא הדם על החולצה. בכךן דא מבקש הסגנור לקבוע, כי הדם יכול היה להיעד בחולצת הנאשם מהימצאותו בקרבת המתلون, "או שזה לא בלתי סביר שהדם יגיע לחולצה של הנאשם שלא בדרך להשתתפות בשוד". עם כל הכבוד ולאחר מכן שקלתי בכבוד ראש את טענות ההגנה, אני מוצא לקבוע כי לא הונח בפניי כל תרחיש אחר שיש בו ממשום תרחיש מזקה או אף המתקרב לכך.

.34. ודוק, גם אם בעדותו של המתلون היו אי אלו סתרות, כפי שצווין לעיל, אין בכך כדי ליזום, **יש מאין** ולהכנס לטור גרסתו של המתلون תרחיש שלא הזכר על ידו כלל באף אחת מחקירותיו, וכאשר הנאשם עצמו, בחוסר מהימנות מוחלט, העלה גרסאות ועובדות סותרות שלא מאפשרות לתת בהן אמון.

בעניין זה חשוב להפנות שוב לחקירה הנגדית של הנאשם מעיל דוכן העדים, בה נדרש הנאשם במפורש לציין כיצד עזר למתلون ואיזה הסבר יש לו להימצאות הדם על חולצתו, אך הנאשם לא סיפק כל הסבר. אפילו טענתו כי היה "קרוב אליו" נסתרה עת אישר כי צפה באירוע מצדו השני של הכיבוש מעיל המדרכה, וב Rei שלשם הדם אינו יכול לטפטף, כפי טענה ההגנה.

.35. אשר לטענת ההגנה לעניין מצבו הנפשי של הנאשם והשפעתו הנטענת על אופן מתן עדותו ותוכנה. בכךן דא נטען על ידי הסגנור, "התרשמתי שיש קשר בין אופני עדותו לבין מצבו הנפשי והתראות שהוא לוקח". הוא הפנה את בית המשפט לאופן שבו העיד הנאשם מעיל דוכן העדים, "לא מרים את הראש, נראה מנומnum" וכי"ב.

שקלתי את טענות הסגנור ועיינתי במסמכים הרפואיים, במיוחד בראשימת התראות שפורטה בפתח "סיכום מידע רפואי" אותו נטל הנאשם נכון למועד מתן עדותו, תוך "חובת וידוא בלעה". אמן מדבר בשלושה סוגים שונים רפואי הנפש, אך בהעדר חוות דעת רפואי ברורה, לא ניתן לקבע איזה השפעה יש להן על מתן עדותו של הנאשם. בכךן דא, לא התרשמתי כי הנאשם לא הבין את השאלות שהופנו אליו, ולא מצאתי לקבע כי תוכן התשובות, הסתרות והגרסאות הסותרות הן פונקציה של השפעה כלשהי של התראות. כך למשל, קביעתו החד משמעית כי לא עזר למתلون וכי "סתם" אמר זאת במשפטה, היא אמרה ברורה וחד משמעית שנאמרה בביטחון וטור סתרה מובהקת לעדותו במשפטה.

מצאתי לדוחות אפוא את הטענה בדבר קשר בין מצבו הרפואי נפשי של הנאשם לבין תוכן תשוביותיו.

.36. עולה אפוא, שאף בהעדר ראייה ישירה או עדות עד ראייה הקשור את הנאשם לאירוע השוד, מדובר בנסיבות נסיבות אשר מביא לתוכה אחת וחד משמעית שמתחייבת מריאות אלה, בדבר השתתפות הנאשם בשוד.

בכגון דא, ראוי להפנות לדברים שנאמרו בע"פ 9372/03 פון ויזל נ' מדינת ישראל, פ"ד נט (1) 745, 754 (2004) בכל הנוגע לבחינתן של ראיות נסיבתיות, לפיה:

"בשלב ראשון נבחנת כל ראייה נסיבתית בפני עצמה כדי לקבוע אם ניתן להשתתת עליה ממצא עובדתי; בשלב שני, נבחנת מסכת הראיות כולה לצורך קביעה האם היא מערבת, לכארה, את הנאשם בוצע העבירה, כאשר הסקת המסקנה המפלילה היא תולדה של הערכה מושכלת של הראיות, בהתבסס על ניסיון החיים ועל השכל הישר. המסקנה המפלילה עשויה להתקבל גם מצירוף של כמה ראיות נסיבתיות, אשר כל אחת בנפרד איננה מספקת לצורך הפללה, אך משקלן המצביע מספיק לצורך כך. בשלב שלישי, מועבר הנטול אל הנאשם להציג הסבר העשויל שלול את ההנחה המפלילה העומדת נגדו. הסבר חולפי לਮיצגת הראיות הנסיבתיות, העשויל להוותר ספק סביר ביחס להנחה המפלילה את הנאשם, די בו כדי לזכותו. בית המשפט מניח את התইזה המפלילה של התביעה מול האנטי-תইזה של ההגנה, ובוחן האם מכלול הראיות הנסיבתיות שלול מעבר לכל ספק סביר את גרסתו והסבירו של הנאשם".

בעניינו, הנאשם אינו מספק כל הסבר כאמור, כאשר מכלול הראיות הנסיבתיות שלול את טענת ההגנה, לפיה, הנאשם לא השתתף בשוד, אלא רק צפה בו מהצד, וכאשר הדם הגיע לחולצתו עת טפטף מהמתلون.

.37 הסתרות שבגרסת הנאשם עת טען תחילת כי עזר למתлонן ובהמשך טען כי לא התקrab אליו ונכח התרשםותי השלילית מעדותו, מבאים לדחית הטענה כי עלה בידו לספק הסבר חולפי להימצאות ה-DNA. כך גם בכל הנוגע לשיק. טענת הנאשם כי מצא אותו בתוך המבנה הנטוש נדחתה על ידי. הנאשם גם ניסה להסתיר את השיק עת נעצר. בהעדר הסבר סביר להימצאות השיק ברשותו ולהתנהגותו המחשידה כשהסתיר אותו מתחת לשרוולו יש לקבוע כי גם לעובדה זו לא ניתן כל הסבר חולפי.

טענת הנאשם כי השיק נתפס בכיסו ולא מתחת לשרוול, בניגוד לעדותם האמינה של השוטרים, נדחתת מכל וכל.

.38 הסתרות בגרסאות של הנאשם, שקרוו ושתיקתו בחלקים גדולים מחקירתו במשטרה, יש בהם אף כדי לחזק את ראיות התביעה. לעניין שתיקת נאם בחקירה נקבע, כי:

"אף שאין השתקה מהויה ראייה עצמאית, יש בה כדי להשליך על מהימנות השותק, והוא אף מהויה ראייה המחזקת את ה"יש הראיות", (יעקב קדמי **על הראיות חלק שני 308-307** (2009)). כך, הנאשם אשר שתק בחקירה ובחר למסור גרסה בבית משפט, שתיקתו

בחקירה עלולה להיות לו לרועץ ולחזק את ראיות התביעה נגדו..." (ע"פ 11068/08 מדינת ישראל נ' סנקר, פסקה 28, (12.7.2010)).

הדברים נכונים גם לעניינו.

ביצוע בצוותא

39. אשר לביצוע בצוותא; כתב האישום מייחס לנאשם ביצוע בצוותא של מעשה השוד. בעניין זה לא מצאתי כי המאשימה הרימה את הנطال להראות כי מדובר במעשה כאמור. המאשימה מבקשת בעניין זה להסתמך על עדותו של המתلون כפי שפורט לעיל ועל אמרתו במשפטה, לפיה הבוחר המבוגר אמר לו " אנחנו לא הולכים לקבור אף אחד". בית המשפט ציין כי אמרו לו " אנחנו לא הולכים לריב איתך ולא הולכים לדקור אותך". המאשימה מסיקה כי שני השודדים התנהלו בחבורה, בצוותא חדא. אין כדי לקבל טענה זו, שכן לא הובאה כל ראייה אחרת חזק מאשרו של המתلون, אשר אין בה כדי להוות הוכחה מעלה לכל ספק סביר לעניין הביצוע בצוותא. גם השוני בין שתי האמרות אינו מגיע לכדי הוכחות ביצוע בצוותא.

מאוד יתכן כי שני שלביו של אירוע השוד היו מנוקקים האחד מהשני ואין כל קשר בין המעורבים השונים. לכל הפחות קשר כאמור לא הוכח מעלה לכל ספק סביר.

סוף דבר

40. לאור כל האמור לעיל, שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את המiosis לו בכתב האישום, וכן אני מרשים אותו בביצוע העבירה המיוחסת לו, קרי - שוד בנסיבות חמימות, עבירה על סעיף 402(ב) לחוק.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשפ"ג, 20 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים